

Централен държавен архив

Марко Ряков
2.XII.1883 – 1972 г.

управител
4.II.1935 – 21.IV.1935 г.

Роден в Габрово. Учи в Априловската гимназия. През 1899 г. се дипломира в Държавното търговско училище в Свищов. От септември 1903 г. следва в Антверпен.

През 1905 г. постъпва на работа като книговодител в бургаския клон на Българската земеделска банка. По-късно заминава за Берлин, където работи в „Дисконто Гезелшафт“. След завръщането си в България през 1908 г. постъпва като счетоводител в софийския клон на Българската земеделска банка, а в началото на 1909 г. е преместен в Централното ѝ управление. Изпратен в Германия, за да изучава организацията на ипотекарния кредит. До

края на февруари 1910 г. работи в Баварската ипотекарна и търговска банка, Мюнхен, и в Рейнската ипотекарна банка, Манхайм. При завръщането си полага много усилия за популяризирането и разширяването на ипотекарния кредит. След края на Балканската война започва работа в създадената с немски капитал Кредитна банка като поддиректор. От 1921 г. е неин директор. През лятото на 1931 г. успява да предотврати фалита на банката, пряко засегната от затварянето на редица австрийски и германски банки.

Неколкократно е канен за управител на БНБ – през 1923 г., 1931 г. и 1934 г. Назначен е

за управител през 1935 г. Има решаващ принос за пробива в преговорите в Лондон с носителите на облигациите от предвоенните български заеми.

От април до ноември 1935 г. е министър на финансите в кабинета на Андрей Тошев. Работи активно в областта на данъчната реформа. На 20 октомври с. г. полага основния камък на новата сграда на БНБ. През 1936 г. се завръща в Кредитна банка като директор. След смъртта на цар Борис III през 1943 г. е посочен от царица Йоана за наследник на малолетния цар. Възлага му се и управлението на царските имоти.

На 13 септември 1944 г. е арестуван, а година по-къс-

но – освободен. Съюзната контролна комисия го назначава отново за директор на Кредитна банка, станала по силата на репарациите съветска собственост.

Подава оставка на 15 декември 1948 г. През 1949 г. е изселен със семейството си в Севлиево. През 1951 – 1954 г. е изпратен в концентрационен лагер на о-в Белене.

Бил е член на Върховния комитет на Дружеството на Червения кръст и председател на Фондовата борса. Близък приятел на Д. Ценов, когото убеждава да завещае средства за основаването на Висшия финансово-стопански институт в Свищов.

❖
Рясков, Марко. Спомени. Издателство на Софийския университет, С., 1996.